

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวกที่ 1 กฎหมายกำหนดการควบคุมการใช้ที่ดินให้เป็นเขตหวงห้ามที่ดิน

(สำเนา)

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน พุทธศักราช 2478

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ 20 สิงหาคม พุทธศักราช 2478

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ 7 เมษายน พุทธศักราช 2479
เป็นปีที่ 3 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรวางวิธีการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดินขึ้นไว้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
ผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้าง
ว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พุทธศักราช 2478"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และ
ข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ถ้ารัฐบาลต้องการจะหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินเพื่อประโยชน์ใด ๆ ก็ให้ดำเนินการหวงห้ามตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 การหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่า ให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาและประ-

กาศในราชกิจจานุเบกษา

ในพระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุ

- (1) ความประสงค์ที่หวงห้าม
- (2) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการหวงห้าม
- (3) ที่ดินซึ่งกำหนดว่าต้องหวงห้าม

ให้มีแผนที่แสดงเขตที่ดินดังกล่าวแล้วติดไว้ท้ายพระราชกฤษฎีกา แต่ในกรณีหวงห้ามที่ดินริมทางหลวงนั้น จะกำหนดเขตที่ดินซึ่งหวงห้ามนั้นจากเส้นกลางทางหลวงออกไปเป็นระยะทางดังจะได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาก็ได้

มาตรา 6 เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้เจ้าหน้าที่มอบสำเนาอันถูกต้องพร้อมทั้งแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจดูได้ไว้ ณ ที่

ก. ที่ทำการข้าหลวงประจำจังหวัด ซึ่งที่ดินที่หวงห้ามนั้นตั้งอยู่

ข. ที่ว่าการอำเภอ หรือหอทะเบียนที่ดิน ในท้องที่ซึ่งที่ดินที่หวงห้ามนั้นตั้งอยู่

มาตรา 7 ถ้าการหวงห้ามนั้นมิได้กำหนดเวลาไว้ เมื่อจะถอนการหวงห้ามทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ก็ให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาในพระราชกฤษฎีกานั้นจะระบุเงื่อนไขในการถอนไว้ก็ได้

การถอนหวงห้ามแต่บางส่วน ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 5 และมาตรา 6 ว่าด้วยแผนที่มาใช้โดยอนุโลม

การถอนหวงห้ามที่ว่ามานี้ ให้รวมทั้งการหวงห้ามที่มีไว้ก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 8 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

(53 ร.จ.31 ตอนที่ 3 ลงวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2479)

ภาคผนวกที่ 2 กฎหมายควบคุมการใช้ที่ดินให้บริเวณป่าดอยสุเทพ-ปุยเป็นเขตหวงห้ามที่ดิน

(สำเนา)

ตอนที่ 28 เล่มที่ 66 ราชกิจจานุเบกษา 17 พฤษภาคม 2492

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลโป่งแยง
ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลช้างเผือก
ตำบลสุเทพ และตำบลแม่เหียะ อำเภอเมือง
เชียงใหม่ และตำบลหนองควาย ตำบลบ้านปง
อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2492

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

ทำหน้าที่ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2492

เป็นปีที่ 4 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ และตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลหนองควาย ตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

พระมหากษัตริย์อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 157 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พุทธศักราช 2478 จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกา นี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ และตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลหนองควาย ตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2492"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการหวงห้ามที่ดินตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 4 ให้หวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าในท้องที่ ตำบลโป่งแยง ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ และตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลหนองควาย ตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ภายในแนวเขตต์ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ไว้เพื่อประโยชน์ในราชการแห่งกรมป่าไม้

ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าหักร้าง ปลูกสร้าง หรือจัดทำด้วยประการใด ๆ ในที่ดินนั้น

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวกที่ 3 กฎหมายกำหนดการควบคุมการใช้ที่ดินให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ

(สำเนา)

ตอนที่ 38 เล่มที่ 81 ราชกิจจานุเบกษา 28 เมษายน 2507

พระราชบัญญัติ

ป่าสงวนแห่งชาติ

พ.ศ. 2507

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2507

เป็นปีที่ 19 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอม

ของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช 2481

(2) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496

(3) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2497

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ป่า" หมายความว่า ที่ดินรวมตลอดถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลที่ยังมิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมาย

"ป่าสงวนแห่งชาติ" หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัตินี้

"ไม้" หมายความว่า ไม้ทุกชนิดทั้งเป็นต้น กอ หรือเถา ไม่ว่ายังยืนต้นหรือล้มลงแล้ว และหมายความรวมตลอดถึง ราก ปุ่ม ตอ หน่อ กิ่ง ตา หวี เหน้ง เศษ ปลายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของไม้ ไม่ว่าจะถูกตัด ฟัน เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ชุด หรือกระทำโดยวิธีการอื่นใด

"ของป่า" หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่า เป็นต้นว่า

- (1) ไม้พิน ถ่าน เปลือกไม้ ใบไม้ ดอกไม้ เมล็ด ผลไม้ หน่อไม้ ชันไม้ และยางไม้
- (2) หญ้า อ้อ พง แสม ปรีอ คา กก กระจุต กล้วยไม้ กูด เหิน และพืชอื่น
- (3) ซากสัตว์ ไช หนัง เขา นอ งา กราม ขนาย กระดุก ขน รังนก ครั่ง รังผึ้ง น้ำผึ้ง ชีผึ้ง และมูลค้างคาว

(4) ดิน หิน กรวด ทราย แร่และน้ำมัน

"สัตว์เลี้ยง" หมายความว่า ช้าง ม้า ลา ล่อ โค กระบือ แพะ แกะ และสุกร ที่มีเจ้าของ

"ทำไม้" หมายความว่า ตัด ฟัน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ชุด หรือชักลาก ไม้ที่มีอยู่ในป่า หรือนำไม้ที่มีอยู่ในป่าออกจากป่าด้วยประการใด ๆ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การกำหนดป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา 6 บรรดาป่าที่เป็นป่าสงวนอยู่แล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวน ป่าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดป่าอื่นใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อรักษาสภาพป่า ไม้ของป่าหรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวงซึ่งต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตป่าที่กำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาตินั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา 7 การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติป่าใดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวง และเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนบางส่วนให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนนั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา 8 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำมีหลักเขตและป้าย หรือเครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติไว้ตามสมควรเพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา 9 ให้ปิดประกาศสำเนากฎกระทรวงและแผนที่ท้ายกฎกระทรวง ตามมาตรา 6 วรรคสอง หรือมาตรา 7 วรรค ๓ ที่ทำการอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ ที่ทำการกำนันท้องที่ และที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหมู่บ้านท้องที่นั้น

มาตรา 10 เมื่อได้กำหนดป่าใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ให้มีกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาตินั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมที่ดินและกรรมการอื่นอีกสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ควบคุมให้การเป็นไปตามมาตรา 8 และมาตรา 9
- (2) ดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยคำร้องตามมาตรา 13
- (3) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารเกี่ยวข้องในการสอบสวนตาม

มาตรา 13

- (4) ตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการ

มอบหมาย

มาตรา 11 การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม และให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานแห่งที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานแห่งที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 12 บุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิ หรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับ ถ้าไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าสละสิทธิหรือประโยชน์นั้น

คำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาตินั้น โดยไม่ชักช้า

ความในมาตราหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา 13 เมื่อคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติได้รับคำร้องตามมาตรา 12 แล้ว ให้สอบสวนตามคำร้องนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้เสียสิทธิหรือเสื่อมเสียประโยชน์ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทนให้ตามที่เห็นสมควร

ถ้าผู้ร้องไม่พอใจในค่าทดแทนที่คณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติกำหนด ผู้ร้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 13 ทวิ ในกรณีที่ส่วนราชการและองค์การของรัฐมีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมิให้นำมาตรา 14 และมาตรา 16 มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือองค์การนั้น ๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนวเขตทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา 14 อยู่แล้ว ให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลง เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี"

หมวด 2

การควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ

"มาตรา 14 ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ เว้นแต่

(1) ทำไม้หรือเก็บหาของป่าตามมาตรา 15 เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยตามมาตรา 16 มาตรา 16 ทวิ หรือมาตรา 16 ตริ กระทำการตามมาตรา 17 ใช้ประโยชน์ตามมาตรา 18 หรือกระทำการตามมาตรา 19 หรือมาตรา 20

(2) ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้"

มาตรา 15 การทำไม้หรือการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้กระทำได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประกาศอนุญาตไว้เป็นคราวๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ

การอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

"มาตรา 16 อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติคราวละไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสามสิบปี ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ จะอนุญาตโดยให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่เห็นสมควรก็ได้

(2) การเข้าทำประโยชน์เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่คราวละไม่เกินสิบปี โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเกินหาของป่าและไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงของป่าตามพระราชบัญญัติสำหรับแร่ ดินขาว หรือหิน แล้วแต่กรณี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี"

"มาตรา 16 ทวิ ในกรณีที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมดหรือบางส่วน มีสภาพเป็นป่าไร่ร้าง เก่า หรือทุ่งหญ้า หรือเป็นป่าที่ไม่มีไม้มีค่าขึ้นอยู่เลย หรือมีไม้มีค่าที่มีลักษณะสมบูรณ์เหลืออยู่เป็น ส่วนน้อย และป่านั้นยากที่จะกลับฟื้นคืนดีตามธรรมชาติ ทั้งนี้ โดยมีสภาพตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ให้ถือว่าป่าสงวนแห่งชาติในบริเวณดังกล่าวเป็นป่าเสื่อมโทรม

ถ้าทางราชการมีความจำเป็นต้องปรับปรุงฟื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรม ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดเขตป่าเสื่อมโทรมทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ

ในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ ถ้าบุคคลใดได้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตดังกล่าวอยู่แล้วจนถึงวันที่ประกาศกำหนดตามวรรคสอง

(1) เมื่อบุคคลดังกล่าวร้องขอ และอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเห็นว่าบุคคลนั้นยังมีความจำเป็นเพื่อการครองชีพ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลดังกล่าวทำประโยชน์และอยู่อาศัยต่อไปในที่ที่ได้ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยอยู่แล้วนั้นได้ แต่ต้องไม่เกินยี่สิบไร่ต่อหนึ่งครอบครัว และมีกำหนดเวลาคราวละไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสามสิบปี ทั้งนี้ โดยได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับคราวแรก คราวต่อ ๆ ไปต้องเสียค่าธรรมเนียม

(2) บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตาม (1) อาจขออนุญาตปลูกป่าหรือ ไม้ยืนต้น ในที่ดินที่เคยทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตปรับปรุงเป็นป่าสงวนแห่งชาติเพิ่มเติมจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว โดยพิสูจน์ให้เห็นว่าตนมีความสามารถ และมีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่จะปลูกป่า หรือ ไม้ยืนต้นตามที่ขอเพิ่มนั้นได้ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้ปลูกป่าหรือ ไม้ยืนต้นได้แต่ต้องไม่เกินสามสิบห้าไร่ต่อหนึ่งครอบครัว และมีกำหนดเวลาคราวละไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสามสิบปี และต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมายกำหนดไว้

การได้รับอนุญาตตามวรรคสาม มิให้ถือว่าเป็นการได้มาซึ่งสิทธิในที่ดิน ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ให้บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามวรรคสาม (1) และ (2) ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า สำหรับไม้ที่ปลูกขึ้นภายในที่ดินที่ได้รับอนุญาต

บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตต้องใช้ประโยชน์ในที่ดินตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในระเบียบที่อธิบดีกำหนดและจะให้บุคคลอื่นนอกจากบุคคลในครอบครัว เข้าทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวมิได้

ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตละทิ้ง ไม่ทำประโยชน์หรือไม่อยู่อาศัยในที่ดินที่ได้รับอนุญาตติดต่อกันเกินระยะเวลาสองปี หรือยินยอมให้บุคคลอื่นนอกจากบุคคลในครอบครัว เข้าทำประโยชน์หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในระเบียบที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตนั้น"

มาตรา 16 ตริ ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา 16 ทวิ ถึงแก่ความตาย ให้บุคคลในครอบครัวซึ่งอาศัยอยู่กับผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ดินนั้นต่อไปได้ แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาตถึงแก่ความตาย

ถ้าสามี ภรรยา บุตรคนหนึ่งคนใดหรือบุคคลในครอบครัวซึ่งอาศัยอยู่กับผู้ได้รับอนุญาตและผู้ได้รับอนุญาตได้ระบุไว้เป็นหนังสือตามแบบที่อธิบดีกำหนดให้ เป็นผู้สืบสิทธิและหน้าที่ของตนประสงค์จะอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ดินนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาตถึงแก่ความตาย

เมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตตามวรรคสองแล้ว ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ต่อไปได้ตามที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอนุญาต"

มาตรา 17 เพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ อธิบดีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือแก่กระทรวง ทบวงกรมหรือบุคคลอื่นใดให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งยกเว้นค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าก็ได้

"มาตรา 18 อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) การเข้าไป การผ่านหรือการใช้ทาง
- (2) การนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไป

ระเบียบตามวรรคหนึ่ง จะใช้บังคับในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งใดให้ประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติแห่งนั้นตั้งอยู่"

มาตรา 19 เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษาหรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้

"มาตรา 20 ในกรณีป่าสงวนแห่งชาติใดมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรม ตามมาตรา 16 ทวิ ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมได้ภายในระยะเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสืออนุญาต แต่ในกรณีที่จะอนุญาตให้เกิน 2,000 ไร่ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

รัฐมนตรีอาจกำหนดให้ผู้รับอนุญาตเสียค่าตอบแทนให้แก่รัฐบาลได้ตามจำนวนที่เห็นสมควรโดยประกาศของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์"

มาตรา 21 ใบอนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่า ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามมาตรา 15 ให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 22 ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 23 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรา 15 จะโอนกันได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การโอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 24 ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจัดให้คนงานผู้รับจ้างหรือผู้แทนของผู้รับ ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีใบคู่มือสำหรับการทำตามที่ได้รับอนุญาตตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 25 เมื่อได้กำหนดป่าใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ และรัฐมนตรีได้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาตินั้นแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) สั่งให้ผู้หนึ่งผู้ใดออกจากป่าสงวนแห่งชาติ หรือให้งดเว้นการกระทำใด ๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงปรากฏหรือเหตุอันควรสงสัยว่า มีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(2) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ รื้อถอน แก่ไขหรือทำประการอื่นใดแก่สิ่งที่เป็นอันตราย หรือสิ่งที่ทำให้เสื่อมสภาพในเขตป่าสงวนแห่งชาติภายในเวลาที่กำหนดให้

(3) ยึด ทำลาย รื้อถอน แก่ไขหรือทำประการอื่น เมื่อผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม (2) ไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิดหรือรู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่หาตัวไม่พบ

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าว และได้เสียค่าใช้จ่ายเพื่อการนั้น ให้ผู้กระทำความผิดชดใช้หรือออกค่าใช้จ่ายนั้นทั้งหมด หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำทรัพย์สินที่ยึดไว้ได้ออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร เพื่อชดใช้ค่าใช้จ่ายนั้น และให้นำความในมาตรา 1327 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินนั้นโดยอนุโลม

(4) ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่ป่าสงวนแห่งชาติในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน

มาตรา 26 การจับกุม ปรามปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 27 เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต คนงาน ผู้รับจ้าง หรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือเงื่อนไข

ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ อันเป็นการเสียหายอย่างร้ายแรง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตได้ มีกำหนดไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันที่ออกคำสั่ง

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งหรือเพิ่มหรือลดระยะเวลาที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร แต่ในกรณีที่มีคำสั่งเพิ่มระยะเวลาดังกล่าวนั้น จะเพิ่มได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

มาตรา 28 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา 27 ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 29 ในกรณีที่มีการสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตแล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรก็ให้มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตนั้นได้

มาตรา 30 ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ หรือสาธารณประโยชน์ หรือเมื่อปรากฏว่าได้มีการอนุญาตไปโดยมิชอบ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาตรายหนึ่งรายใดทั้งหมดหรือบางส่วนได้

ในกรณีมิใช่เป็นความผิดของผู้ถูกลงเพิกถอนการอนุญาตให้จ่ายค่าทดแทนด้วยจำนวนเงินอันเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงเพิกถอนการอนุญาตนั้น

หมวด 3

บทกำหนดโทษ

"มาตรา 31 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 14 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

ในกรณีความผิดตามมาตรา 31 ถ้าได้กระทำให้เป็นเหตุที่เกินยี่สิบห้าไร่หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่

(1) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้สนเขา หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ตามกฎหมายว่าด้วย

ป่าไม้ หรือ

(2) ไม้เนื้อเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน เกินยี่สิบต้น

หรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือ

(3) ต้นน้ำลำธาร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรานี้ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้นได้ยึดถือครอบครองที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำความผิด ออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ด้วย"

มาตรา 32 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 24 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

"มาตรา 33 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซึ่งหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นใดที่จัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 33 ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 18 หรือขัดคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา 25(1) หรือ (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 34 ผู้ได้รับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น จำหน่ายหรือช่วยพาเอาไปเสีย ซึ่งไม้หรือของป่าที่ตนรู้อยู่แล้วว่า เป็นไม้หรือของป่าที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเสมือนเป็นตัวการในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา 35 บรรดาไม้ ของป่า เครื่องมือ เครื่องใช้ อาวุธ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ซึ่งบุคคลใช้ หรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้นโดยไม่คำนึงว่าเป็นของผู้กระทำความผิดและมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา 36 บรรดาป่าที่เป็นป่าคุ้มครองอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 วรรคสอง หรือมาตรา 7 ซึ่งต้องออกภายในห้าปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 37 ใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลกระทำการใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา 38 ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด และระเบียบการต่าง ๆ ที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่าและใช้อยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนดหรือระเบียบการต่าง ๆ ยกเลิกหรือมีความอย่างเดียวกัน หรือขัด หรือแย้งกัน หรือกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า

คำขอ	ฉบับละ	1 บาท
ใบอนุญาตทำไม้ หรือเก็บหาของป่า	ฉบับละ	20 บาท
ใบคู่มือคนงาน ผู้รับจ้างหรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาต	ฉบับละ	5 บาท
ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	5 บาท
การโอนใบอนุญาต	ครั้งละ	5 บาท
หนังสืออนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัย	ไร่ละ	5 บาท
ค่าภาคหลวงไม้	ลูกบาศก์เมตรละ	40 บาท
ค่าภาคหลวงของป่า	ลูกบาศก์เมตรละ	4 บาท

ในกรณีไม่อาจคำนวณเป็นลูกบาศก์เมตร ร้อยละสิบของราคาตลาด

ค่าบำรุงป่า สองเท่าค่าภาคหลวงไม้หรือค่าภาคหลวงของป่าที่ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระ

เนื่องจากการทำไม้และเก็บหาของป่าจากป่าสงวนแห่งชาติ

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญยิ่งของชาติ และรัฐบาลได้กำหนดจุดหมายไว้ในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติว่าจะสงวนป่าไม้ไว้เป็นเนื้อที่ประมาณร้อยละ 50 แห่งเนื้อที่ประเทศไทย คือ เป็นเนื้อที่ป่าสงวนรวมประมาณ 250,000 ตารางกิโลเมตร หรือ 156 ล้านไร่

บัดนี้ ปรากฏว่าป่าไม้ที่สงวนคุ้มครองไว้แล้ว และที่ยังมิได้สงวนคุ้มครองได้ถูกบุกรุกและถูกทำลายไปเป็นจำนวนมาก แม้ป่าไม้ในบริเวณต้นน้ำลำธารก็ถูกแผ้วถางเผาทำลายไปเป็นอันมาก ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดความแห้งแล้ง พื้นดินพังทลายลำน้ำตื้นเขินหรือเกิดอุทกภัย อันเป็นผลเสียหายแก่การเกษตรและเศรษฐกิจของประเทศอย่างร้ายแรง ทั้งนี้เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่าที่ใช้บังคับอยู่ มีวิธีการไม่รัดกุมเหมาะสมต้องเสียเวลาดำเนินการเป็นเวลานาน จึงจะประกาศกำหนดเป็นป่าสงวนหรือเป็นป่าคุ้มครองได้ เป็นเหตุให้บุคคลบางจำพวกฉวยโอกาส

ทำลายป่าได้กว้างขวางยิ่งขึ้น นอกจากนั้นได้กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนไว้ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย ผู้กระทำผิดไม่เข็ดหลาบ เป็นช่องทางให้มีการบุกรุกทำลายป่ามากขึ้น รัฐบาลจึงเห็นเป็นการจำเป็นอันรีบด่วนที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงกฎหมายเรื่องนี้เสียใหม่ เพื่อให้สามารถดำเนินการคุ้มครองป้องกันเพื่อรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติอันมีค่าของชาติ และเพื่อมิให้อาชีพเกษตรกรรมของประชาชนส่วนใหญ่และเศรษฐกิจของประเทศถูกกระทบกระเทือน

- หมายเหตุ : 1. แก้ไข มาตรา 31 และ 33 ในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 96 ตอนที่ 64 ลงวันที่ 28 เมษายน 2522
2. แก้ไข มาตรา 14, 16, 18 และ 20 เพิ่มเติมมาตรา 13 ทวิ 16 ทวิ-ตรี และ 33 ทวิ ในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 102 ตอนที่ 124 ลงวันที่ 11 กันยายน 2528

ภาคผนวกที่ 4 กฎหมายกำหนดการควบคุมการใช้ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

(สำเนา)

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับป่าสงวนแห่งชาติ

พ.ศ. 2508

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับป่าสงวนแห่งชาติ ตามพระราช

บัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

ฉะนั้น อธิบดีกรมป่าไม้ จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2508"

ข้อ 2 ให้ยกเลิกคำสั่งหรือระเบียบการที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือ

แย้งระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวด 1

การกำหนดป่าสงวนแห่งชาติ

ข้อ 3 ป่าที่ขอกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาตินี้ หมายความว่า ที่ดินรวมตลอดถึงภูเขา

ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ และเกาะ และที่ชายทะเล ที่ยังมีได้มีบุคคลได้มา

ตามกฎหมายป่าที่จะรายงานขอให้กำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ จะต้องเป็นป่าที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ

ให้รักษาไว้เป็นที่ป่าต่อไป ทั้งนี้ เฉพาะจังหวัดที่ได้มีการสำรวจจำแนกที่ดินเสร็จแล้ว และคณะ

รัฐมนตรีได้พิจารณาลงมติแล้วเท่านั้น จึงให้จังหวัดประสานงานกับป่าไม้เขตในการรังวัดหมายแนว

เขตป่า จัดให้มีหลักเขตและป้าย หรือเครื่องหมายอื่นอันแสดงแนวเขตป่าที่จะขอกำหนดเป็นป่า

สงวนแห่งชาตินั้นไว้ตามสมควร

ป่าใดที่มีสภาพสมบูรณ์ทั้ง ไม้และของป่าและทรัพยากรธรรมชาติอื่นที่ควรกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ แต่คณะรัฐมนตรียังมิได้มีมติให้รักษาไว้เป็นที่ป่าก็ให้จังหวัดพิจารณาประสานงานกับป่าไม้เขตท้องที่สำรวจ ข้อเท็จจริง เหตุผล และความจำเป็น แล้วแจ้งให้กรมป่าไม้เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ 4 ป่าที่จะขอกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามความในข้อ 3 ให้ป่าไม้เขตจัดการทำการสำรวจเบื้องต้น เกี่ยวกับสภาพป่า ไม้ ของป่า และทรัพยากรธรรมชาติอื่นในเขตป่าที่จะขอกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ ตามแบบ 1 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 5 เมื่อป่าไม้เขตได้ดำเนินการตามความในข้อ 3 และข้อ 4 ข้างต้นแล้ว ให้ส่งเรื่องราวอันประกอบด้วยรายการ สำรวจเบื้องต้นและแผนที่ป่าไม้ยังจังหวัดท้องที่ป่าที่จะขอกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ นั้น ตรวจสอบอาณาเขตท้องที่ตำบล อำเภอ หากถูกต้องก็ให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการแจ้งไปยังกรมป่าไม้ เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 6 เมื่อได้มีกฎกระทรวงกำหนดป่าใดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ และจังหวัดได้รับสำเนากฎกระทรวงและแผนที่ท้ายกฎกระทรวงแล้ว ให้จังหวัดสั่งเจ้าหน้าที่ป่าไม้นำไปปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการ อำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่ทำการกั้นท้องที่ และที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหมู่บ้านท้องที่ป่านั้นตั้งอยู่และให้ทำหลักฐานการปิดประกาศไว้ตามแบบ 2 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 7 ในกรณีที่มีบุคคลอ้างมีสิทธิหรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาติใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือว่ามีสิทธิหรือทำประโยชน์ในป่าสงวนแห่งชาติ อย่างไร เพียงใด ตามแบบที่กรมป่าไม้จัดส่งมา หรือผู้ร้องจะเขียนเป็นหนังสือโดยไม่ใช้ตามแบบของกรมป่าไม้ก็ยอมกระทำได้ ทั้งนี้ คำร้องดังกล่าวทั้งสองกรณีจะต้องปิดอากรแสตมป์ 20 สตางค์

ในการยื่นคำร้องให้ยื่นต่อนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ แล้วแต่กรณี โดยให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้เป็นเจ้าหน้าที่รับคำร้องและลงรับไว้ในทะเบียนแล้วรวบรวมคำร้องไว้จนครบ 90 วัน นับจากวันที่กฎกระทรวงประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้รวบรวมคำร้องและหลักฐานการปิดประกาศ เสนอนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่นั้นเพื่อจัดส่งไปยังคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติ(กรมป่าไม้จะได้ออกรับให้ป่าไม้จังหวัดเป็นกรรมการแทน) เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด 2

การควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ

ข้อ 8 เมื่อได้มีกฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาติป่าใด ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เฝ้าป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า ในเขตป่าสงวนนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

ให้จังหวัดพิจารณาเกี่ยวกับการทำไม้หรือการเก็บหาของป่าในป่าสงวนแห่งชาติว่าไม้ชนิดใดของป่าชนิดใด (มิใช่ไม้หวงห้ามและของป่าหวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้) ในส่วนใดของป่าสงวนที่สมควรประกาศยกเว้นให้กระทำได้โดยไม่ต้องขอรับอนุญาตไว้เป็นระยะเวลาสั้นๆ เพียงใด ให้รายงานกรมป่าไม้พิจารณาก่อน เมื่อได้รับอนุมัติจากกรมป่าไม้แล้วก็ให้จังหวัดดำเนินการประกาศเช่นนั้นได้เป็นคราว ๆ ตามแบบประกาศ แบบ 3 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 9 ผู้ที่ประสงค์จะขออนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติก็ดี ขอต่ออายุใบอนุญาตก็ดี ขอใบแทนใบอนุญาตก็ดี ขอโอนใบอนุญาตก็ดี หรือขอใบคุ้มมือคนงาน ผู้รับจ้าง หรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาตก็ดี ให้ยื่นคำขอตามแบบท้ายกฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงทะเบียนรับคำขอและคำขอนั้น จะต้องปิดอาการแสดงปรัณมเนียมฉบับละ 1 บาท แล้วเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาสั่ง

การขอโอนใบอนุญาตจะต้องยื่นคำร้องทั้งผู้ขอโอนและผู้รับโอน

ข้อ 10 ให้จังหวัดและป่าไม้เขตจัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจตราดูแลป่าสงวนแห่งชาติในท้องที่จังหวัด เขต เป็นประจำ อย่างน้อยสองเดือนต่อหนึ่งครั้ง แล้วรายงานผลการตรวจตามแบบ 4 ท้ายระเบียบนี้ ในวันต้นเดือนที่ 3 ของเดือนถัดไป

หมวด 3

การขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยเป็นการชั่วคราว
หรือเพื่อประโยชน์ในการศึกษา หรือวิจัยทางวิชาการ

ข้อ 11 บุคคลใดจะขออนุญาตเข้ารับทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยเป็นการชั่วคราว หรือ
กระทรวง ทบวงกรมใด ประสงค์จะทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการศึกษา หรือ
วิจัยทางวิชาการ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าใด ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ป่า
ตามแบบ 5 ทำระเบียบนี้

ข้อ 12 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอแล้ว ให้เสนอผู้บังคับบัญชาสั่งให้พนักงาน
ป่าไม้ตั้งแต่ชั้นตรีขึ้นไป หรือข้าราชการป่าไม้ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนป่าไม้ออกไปทำการ
ตรวจสอบสภาพป่าตามแบบรายงาน แบบ 6 ทำระเบียบนี้

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพป่า เสนอรายงานการตรวจสอบพร้อมทั้งเรื่องราว
คำขอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงจังหวัด

ข้อ 13 เมื่อจังหวัดได้รับรายงานการตรวจสอบสภาพป่า และเรื่องราวคำขอจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่แล้ว ให้แจ้งเรื่องราวดังกล่าวไปยังป่าไม้เขตท้องที่เพื่อพิจารณาความเห็นอีกทางหนึ่ง

ให้ป่าไม้เขตพิจารณาเสนอความเห็นพร้อมกับวิธีการตรวจสอบและควบคุมที่เห็นควร
กำหนดไปยังจังหวัด เพื่อดำเนินการต่อไป แล้วให้จังหวัดแจ้งผลการพิจารณาพร้อมกับส่งเรื่องราว
ไปยังกรมป่าไม้เพื่อดำเนินการต่อไป

หมวด 4

การอนุญาตให้บุคคลใดทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า

ข้อ 14 เมื่อปรากฏว่าป่าสงวนแห่งชาติแห่งใด มีสภาพเสื่อมโทรม ไม่มีค่าเหลืออยู่
เป็นส่วนน้อยและป่าสงวนแห่งชาตินั้น ไม่อาจกลับฟื้นคืนได้เองตามธรรมชาติ และมีผู้ที่ประสงค์ขอ
รับอนุญาตเป็นหนังสือทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า ก็ให้ยื่นคำขอตามแบบ 7 ทำระเบียบนี้
ต่อป่าไม้เขตท้องที่ป่า โดยให้ระบุระยะเวลาและเงื่อนไขไว้ให้ชัดเจน

ข้อ 15 เมื่อป่าไม้เขตได้รับคำขอดังกล่าวตามข้อ 14 ให้ส่งนักวิชาการป่าไม้หรือพนักงานป่าไม้ ตั้งแต่ชั้นตรีขึ้นไป ออกไปทำการตรวจสอบสภาพป่า ชนิดไม้ การเจริญเติบโตของพันธุ์ไม้ อาณาเขตและขอบเขตพื้นที่ป่า และข้อเท็จจริงที่สภาพป่านั้นเสื่อมโทรม แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไปตรวจสอบสภาพป่านั้นเสนอความเห็นเกี่ยวกับการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า ต่อป่าไม้เขตเพื่อพิจารณา

ข้อ 16 เมื่อป่าไม้เขตได้สอบสวนพิจารณาคำขอและรายงานดังกล่าวแล้ว ให้ส่งเรื่องราวคำขอและความเห็นพร้อมด้วยเงื่อนไขที่ควรกำหนดไปยังจังหวัดท้องที่ที่ป่าสงวนอยู่ในเขต เพื่อพิจารณา

ให้จังหวัดพิจารณาแล้วส่งเรื่องราวพร้อมด้วยความเห็นไปยังกรมป่าไม้ เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 17 ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2508 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 21 กรกฎาคม 2508

(นายดุสิต พานิชพันธ์)

อธิบดีกรมป่าไม้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบรายงานการสำรวจเบื้องต้น

1. ชื่อป่าที่ทำการรังวัดหมายเขตเพื่อกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ

(ให้ระบุชื่อป่าที่ประชาชนส่วนมากในท้องถิ่นใช้เรียก โดยให้ใช้ชื่อให้น้อยไม่ควรเกิน 3

ชื่อ เท่าที่จะทำให้ประชาชนเข้าใจว่าเป็นป่าแห่งนั้น เช่น ตัวอย่างป่าที่มีควนเขาหรือภูเขาหรือ
คลองจำนวนมากและประชาชนส่วนใหญ่นิยมใช้เรียกชื่อ ควน ชื่อภูเขา ชื่อคลอง เป็นชื่อป่า ก็ควร
ใช้ชื่อควนด้านทิศเหนือสุดของป่าตอนกลาง หรือด้านทิศใต้สุดของป่า เป็นชื่อป่า เช่น ป่าแห่งหนึ่งมี
ชื่อ ควน ก. ควน ข. ควน ค. ควน ง. ควน จ. อยู่ภายในเขตป่า ป่าควน ก. อยู่ด้านทิศ
เหนือสุดของป่า และป่าควน จ. อยู่ด้านทิศใต้สุดของป่า ก็ควรใช้ชื่อว่า ป่าควน ก. ควน ค.
และป่าควน จ. ดังนี้ เป็นต้น)

2. เนื้อที่ป่า

(ให้บอกเป็นตารางกิโลเมตร และไร่ จากการคำนวณโดยประมาณ ทั้งนี้กรมป่าไม้จะ

ได้คำนวณตรวจสอบและจะถือเนื้อที่ตามที่กรมป่าไม้คำนวณได้)

3. อาณาเขตและเขตติดต่อ

(ให้ระบุอาณาเขตและเขตติดต่อโดยรอบว่าติดต่อกับป่าที่ใกล้เคียงป่าใด ท้องที่ใด)

4. ชนิดป่าและพันธุ์ไม้ที่สำคัญ

(ให้แจ้งชนิดของป่าว่าเป็นป่าชนิดใด มีพรรณไม้ที่สำคัญและมีคุณค่าในทางเศรษฐกิจ

และมีความสำคัญในการป่าไม้มากน้อยเพียงใด)

5. ของป่าและทรัพยากรธรรมชาติอื่น

(ให้บอกของป่าและทรัพยากรธรรมชาติอื่น หวาย ไม้ไผ่ ชัน น้ำมันยาง สัตว์ป่า แร่

ดิน หิน หวาย ชนิดใด)

6. สภาพภูมิประเทศ

(ให้ระบุว่าพื้นที่ลักษณะเป็นต้นน้ำลำธาร ที่ราบ ภูเขา ควน ชานอง คลอง บึง บาง ทะเลสาบ เกาะ และชายทะเล ชนิดดิน หิน กรวดทราย แร่ มีทางหลวง ทางเกวียน ทางชักลากไม้ หรือทางเดินที่สำคัญและประชาชนใช้อยู่กี่สาย จากที่ใด ถึงที่ใด)

7. การทำไม้และเก็บหาของป่า

(ให้ระบุว่า เป็นป่าที่ได้วางโครงการทำไม้ หรือเก็บหาของป่าไว้แล้วหรือไม่ ในปัจจุบัน มีการอนุญาตโดยวิธีใด มีการอนุญาตประทานบัตรให้ทำเหมืองแร่มาแล้วหรือกำลังดำเนินการขอประทานบัตรอยู่หรือไม่ จำนวนกี่ราย เนื้อที่เท่าใด)

8. อันตรายที่มีต่อป่าแห่งนี้

(ให้บอกศัตรูของป่าแห่งนี้และให้แสดงความคิดเห็นในการป้องกันให้ป่าสามารถคงอยู่ได้ไว้ด้วย)

9. การทำแผนที่

(ให้ระบุว่า ได้เริ่มดำเนินการรังวัดทำแผนที่หมายเลขป่าตั้งแต่เมื่อ วัน เดือน ปี ให้ระบุชื่อตำแหน่ง ควบคุม ผู้ทำแผนที่ทุกคนที่ออกไปทำตั้งแต่ต้นจนแล้วเสร็จ เสร็จสิ้นเมื่อใด และมีการออกไปทำการหมายเลขเพิ่มเติมกี่ครั้ง เนื่องจากสาเหตุใด ค่าใช้จ่ายในการทำแผนที่ป่านี้ ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จ เป็นเงินเท่าใด ได้จ่ายเงินเป็นค่าคนงาน ค่าหลักเขต ค่ายานพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไปแต่ละอย่างเป็นเงินเท่าใด)

10. หลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ

(ให้ระบุ จำนวนหลักเขตที่ปักไว้ จำนวนป้ายที่ปักไว้ จำนวนต้นไม้ที่ถากเขียนประทับตราในแนวเขต)

คำขอรับอนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยเป็นการชั่วคราว
หรือเพื่อประโยชน์ในการศึกษา หรือวิจัยทางวิชาการ
ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อาชีพ.....มีภูมิลำเนาอยู่ที่บ้าน.....

หมู่ที่.....เลขที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่อำเภอ.....

จังหวัด.....ตั้งมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับอนุญาตทำการ.....

มีกำหนดเวลา.....ปี ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่า.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ภายในเนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา ตามแผนที่สังเขป

ท้ายคำขอ โดยมีอาณาเขตดังนี้

ด้านทิศเหนือ วัดได้.....เมตร จด.....

ด้านทิศตะวันออก วัดได้.....เมตร จด.....

ด้านทิศใต้ วัดได้.....เมตร จด.....

ด้านทิศตะวันตก วัดได้.....เมตร จด.....

ข้อ 2. ในการยื่นคำขอนี้ ข้าพเจ้ารับรองจะเป็นผู้นำหรือมอบให้ผู้แทนเป็นผู้นำนัก
งานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสภาพป่าในที่ขอนี้ ตามที่เจ้าหน้าที่จะนัดหมาย

ข้อ 3. เมื่อข้าพเจ้าได้รับหนังสืออนุญาตแล้ว ข้าพเจ้ารับรองจะปฏิบัติตามพระราช
บัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นหรือที่จะประกาศใช้ต่อไปตามเงื่อนไขที่ระบุ
ไว้ในหนังสืออนุญาต และตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นอันว่าด้วยการนั้นให้ถูกต้องทุกประการ

ลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

รายงานการตรวจสอบสภาพป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ที่มีผู้ขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัย หรือเพื่อการศึกษา หรือวิจัยทางวิชาการ

1. ชื่อผู้ขอ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อาชีพ.....ภูมิลำเนาอยู่บ้าน.....

หมู่ที่.....เลขที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

2. ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ (ให้ระบุชื่อป่า ท้องที่ตำบล อำเภอ จังหวัด กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา หรือกฎกระทรวงฉบับใด ตามกฎหมายใด ให้คัดสำเนาพร้อมทั้งแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง แล้วแต่กรณีประกอบด้วย)

3. ที่ตั้งของพื้นที่ขอรับอนุญาต (ให้ระบุว่าตั้งอยู่ในหมู่ที่ ตำบล อำเภอใด ให้แสดงจุดที่ตั้ง ลงในแผนที่ท้ายกฎกระทรวง ในข้อ 1. ด้วย)

4. เนื้อที่ที่ขอรับอนุญาต (ให้ระบุเป็นไร่ และเศษของไร่)

5. อาณาเขตและเขตติดต่อที่ขอรับอนุญาต (ให้แสดงเขตและเขตติดต่อไว้ให้ชัดเจนว่า ด้านทิศไหน จดอะไร เช่น ภูเขา ลำห้วยใด หรือติดต่อกับอะไร กว้างยาวด้านละเท่าใด)

6. ลักษณะภูมิประเทศ ชนิดดิน หิน (ให้ระบุลักษณะภูมิประเทศว่าเป็นที่ราบ ภูเขา เนิน หรือที่ลุ่ม เป็นต้นน้ำลำธารหรือไม่มี ลำห้วยอะไร ไหลผ่านหรือไม่ ถ้ามีไหลลงไปสู่ลำน้ำที่สำคัญอะไรบ้าง ระยะทางประมาณเท่าใด)

7. ชนิดของป่าและสภาพป่า (ให้ระบุชนิดของป่าว่าเป็นป่าชนิดใด มีสภาพอย่างไร ถ้าไม่มีสภาพเป็นป่าหรือไม่มีไม้ขึ้นอยู่ ก็ระบุว่าเป็นที่ว่างเปล่าเนื่องจากเหตุอะไร)

8. พันธุ์ไม้ที่ขึ้นอยู่ (ให้ระบุชนิดของไม้ที่สำคัญและไม่สำคัญตามลำดับ มีปริมาณมากน้อยเพียงใด ให้ทำบัญชีแสดงชนิดและขนาดของ ไม้ยืนต้นที่มีขนาดโตวัดรอบลำต้นตรงที่สูง 1.50 เมตร ตั้งแต่ 50 เซนติเมตรขึ้นไป ถ้าเป็นป่าบกในเนื้อที่ไม่เกิน 10 ไร่ ให้นับทุกต้น ถ้าเกิน 10 ไร่ ให้นับในเนื้อที่ครึ่งหนึ่งของเนื้อที่ที่ขอ ถ้าขอเป็นจำนวนมากตั้งแต่ 300 ไร่ขึ้นไป ให้นับ 1 ใน 4 ส่วนป่าเลน ให้นับเนื้อที่ 1 ใน 4 ของพื้นที่ที่ขอ กับให้แจ้งวิธีสำรวจด้วย)

9. การสืบพันธุ์ของไม้ที่สำคัญ (ให้ระบุว่าการสืบพันธุ์เป็นไปตามธรรมชาติหรือไม่ ดี เลว อย่างไร)

10. โครงการทำไม้หรือเก็บหาของป่า (ให้ตรวจสอบว่าพื้นที่ที่ขอรับอนุญาตได้กำหนดหรือวางโครงการทำไม้ไว้หรือไม่ ถ้ามีโครงการทำไม้ให้บอกชื่อป่าโครงการ ตอนตัดฟัน แปลงตัดฟัน ตลอดจนมีการทำไม้มาแล้วหรือไม่ ถ้ามีการทำไม้มาแล้ว ทำเมื่อปีใด ถ้ายังไม่ทำ จะเปิดทำในปีใด ให้ตรวจสอบโดยละเอียด)

11. อันตรายที่มีต่อป่าสงวนแห่งชาตินี้ (ให้ระบุภัยจากธรรมชาติ เช่น ลีดว้ แมลง หรือจากการกระทำ ของมนุษย์ มีมากน้อยเพียงใด หรือไม่ หากอนุญาตแล้วจะมีผลในทางระงับยับยั้งภัยที่จะเกิดขึ้นได้บ้างหรือไม่ มากน้อยเพียงใด)

12. ในบริเวณใกล้เคียงหรือแห่งเดียวกับที่ขอรับอนุญาตนี้ได้เคยมีการอนุญาตให้บุคคลใดทำการที่ใดมาบ้างแล้วหรือไม่

(ถ้ามีการอนุญาตให้ระบุว่าจะให้ผู้ใด เมื่อวัน เดือน ปีใดบ้าง ให้ระบุทุกครั้งที่มีการอนุญาต นอกจากเป็นรายเดียวกันตลอดอายุก็ต้องระบุไว้ และให้แสดงลงไว้ในแผนที่ในข้อ 1 ด้วย)

13. ในป่าสงวนแห่งชาติแห่งนี้ได้ออกหนังสืออนุญาตไปแล้วและใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ (ให้บอกว่ามีอยู่กี่ราย มีผู้ใดบ้างที่ได้รับอนุญาตและหมดอายุหนังสืออนุญาตเมื่อใด)

14. วัน เดือน ปี ที่ทำการตรวจสอบ (ให้รายงานวัน เดือน ปี ที่ตรวจสอบและวัน เดือน ปี ที่ตรวจสอบเสร็จสิ้น)

15. ประโยชน์ที่จะได้รับการอนุญาต.....

16. ความเห็นของผู้สำรวจ (ให้พิจารณาว่าถ้าอนุญาตแล้วจะได้รับประโยชน์อย่างไรบ้างและป่าไม้จะได้รับความเสียหายมากน้อยเพียงใด หรือจะได้ประโยชน์แก่ป่าไม้เพิ่มอย่างไร ควรอนุญาตหรือไม่ ด้วยเหตุผลอย่างไร)

ลายมือชื่อ.....ผู้สำรวจ

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวกที่ 5 พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

(สำเนา)

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ

พ.ศ. 2507

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 เสียใหม่ให้เป็นการเหมาะสมกับสถานการณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2507

ข้อ 2 แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ คือ

- (1) อธิบดีกรมป่าไม้
- (2) รองอธิบดีกรมป่าไม้
- (3) ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด
- (4) นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
- (5) เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกตำแหน่ง
- (6) ผู้อำนวยการกองและหัวหน้ากองในสังกัดกรมป่าไม้
- (7) ผู้ตรวจการป่าไม้ในสังกัดกรมป่าไม้
- (8) ป่าไม้เขต ผู้ช่วยป่าไม้เขต
- (9) ป่าไม้จังหวัด ผู้ช่วยป่าไม้จังหวัด

- (10) นักวิชาการป่าไม้ในสังกัดกรมป่าไม้
- (11) นิติกรในสังกัดกรมป่าไม้
- (12) วิทยาจารย์ในสังกัดกรมป่าไม้
- (13) เจ้าพนักงานป่าไม้ในสังกัดกรมป่าไม้
- (14) เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ในสังกัดกรมป่าไม้
- (15) เจ้าหน้าที่ป่าไม้ในสังกัดกรมป่าไม้
- (16) พนักงานพิทักษ์ป่าในสังกัดกรมป่าไม้
- (17) นักวิทยาศาสตร์ในสังกัดกรมป่าไม้
- (18) นายช่างโยธาในสังกัดกรมป่าไม้
- (19) ช่างโยธาในสังกัดกรมป่าไม้
- (20) บุคลากรในสังกัดกรมป่าไม้
- (21) นักวิชาการสัตวบาลในสังกัดกรมป่าไม้
- (22) เศรษฐกรในสังกัดกรมป่าไม้
- (23) สถาปนิกในสังกัดกรมป่าไม้
- (24) วิศวกรโยธาในสังกัดกรมป่าไม้
- (25) วิศวกรเครื่องกลในสังกัดกรมป่าไม้
- (26) นายช่างเครื่องกลในสังกัดกรมป่าไม้
- (27) ช่างเครื่องกลในสังกัดกรมป่าไม้
- (28) นักวิชาการเกษตรในสังกัดกรมป่าไม้
- (29) เจ้าหน้าที่การเกษตรในสังกัดกรมป่าไม้
- (30) ช่างไฟฟ้าในสังกัดกรมป่าไม้
- (31) เจ้าหน้าที่บริหารงานออกแบบก่อสร้างในสังกัดกรมป่าไม้
- (32) นายช่างสำรวจในสังกัดกรมป่าไม้
- (33) ช่างสำรวจในสังกัดกรมป่าไม้

(34) พนักงานโครงการ ช่างรังวัด พนักงานบำรุงป่า พนักงานรังวัด พนักงานรักษาป่า และข้าราชการ หรือพนักงานในสังกัดกรมป่าไม้ ผู้ถือหนังสือแต่งตั้งจากอธิบดีกรมป่าไม้ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

(35) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 5 พฤษภาคม 2526

ชวน หลีกภัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(100 ร.จ. 1635 ตอนที่ 85 (แผนกราชกิจจานุเบกษา) ลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2526)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวกที่ 6 กฎหมายควบคุมการใช้ที่ดินให้บริเวณป่าแม่ริมเป็นป่าสงวนแห่งชาติ

(สำเนา)

ฉบับพิเศษ

เล่ม 81 ตอนที่ 124 ราชกิจจานุเบกษา 31 ธันวาคม 2507

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2507)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ

พ.ศ. 2507

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

กำหนดให้ป่าแม่ริม ในท้องที่ตำบลชี่เหล็ก ตำบลสันโป่ง ตำบลห้วยทราย ตำบลสะลวง ตำบลแม่แรม และตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นป่าสงวนแห่งชาติ

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2507

พระประกาศสหกรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีพรรณไม้ชนิดดีมีค่าเป็นปริมาณมาก เช่น ไม้สัก ไม้แดง ไม้ตะแบก ไม้เหียง ไม้พลวง ไม้เต็ง และไม้รัง จำเป็นต้องรักษาสภาพป่า ไม้ ของป่า อันเป็นทรัพยากรธรรมชาติไว้และเพื่อประโยชน์ทางอื่นอีกส่วนหนึ่งซึ่งจะเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าที่จะใช้พื้นที่แห่งนี้เพื่อกิจการอย่างอื่น จึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

ภาคผนวกที่ 7 พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

(สำเนา)

เล่มที่ 83 ตอนที่ 40 ราชกิจจานุเบกษา 3 พฤษภาคม 2509

ประกาศกระทรวงเกษตร

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ
ป่าแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

โดยที่เป็นการสมควรแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติตาม
พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร แต่งตั้งให้

1. อธิบดีกรมป่าไม้
2. ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่
3. ป่าไม้เขตเชียงใหม่
4. นายอำเภอแม่ริม

เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแม่ริม ในท้องที่ตำบลชี้เหล็ก ตำบล
สันโป่ง ตำบลห้วยทราย ตำบลสะลวง ตำบลแม่แรม และตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัด
เชียงใหม่ และมีอำนาจปฏิบัติการตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 20 เมษายน 2509

พระประกาศสทกรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

ภาคผนวกที่ 8 กฎหมายควบคุมการใช้ที่ดินให้บริเวณป่าดอยสุเทพเป็นป่าสงวนแห่งชาติ

(สำเนา)

ฉบับพิเศษ

เล่ม 81 ตอนที่ 121 ราชกิจจานุเบกษา 31 ธันวาคม 2507

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 25 (พ.ศ. 2507)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ

พ.ศ. 2507

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

กำหนดให้ป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลตอนแก้ว ตำบลแม่แรม ตำบลแม่สา อำเภอแม่ริม ตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลบ้านปาง ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ

ให้ไว้ ณ วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2507

พระประกาศสัทธิ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีไม้สัก ไม้ตะเคียน ไม้เหียง ไม้ติง ไม้แงะ และไม้เปาซึ่งมีค่าจำนวนมาก และมีของป่ากับทรัพยากรธรรมชาติอื่นด้วย สมควรกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติเพื่อรักษาสภาพป่าไม้ของป่า และทรัพยากรธรรมชาติไว้

ภาคผนวกที่ 9 พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติป่าดอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่
(สำเนา)

ประกาศกระทรวงเกษตร

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ
ป่าดอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่

โดยที่เป็นการสมควรแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติตาม
พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร แต่งตั้งให้

1. อธิบดีกรมป่าไม้
2. ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่
3. ป่าไม้เขตเชียงใหม่
4. นายอำเภอแม่ริม
5. นายอำเภอเมืองเชียงใหม่
6. นายอำเภอหางดง

เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลโป่งแยง
ตำบลดอนแก้ว ตำบลแม่แรม ตำบลแม่สัว อำเภอแม่ริม ตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ
อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลบ้านปาง ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และ
มีอำนาจปฏิบัติการตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 13 ธันวาคม 2508

พลเอก

(จิตติ นาวิเสถียร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

ภาคผนวกที่ 10 กฎหมายเพิกถอนที่ดินป่าดอยสุเทพออกจากการเป็นป่าสงวนแห่งชาติ (พ.ศ. 2516)
(สำเนา)

เล่ม 90 ตอนที่ 89 ราชกิจจานุเบกษา 24 กรกฎาคม 2506

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 549 (พ.ศ. 2516)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ

พ.ศ. 2507

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิกถอนป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลตอนแก้ว ตำบลแม่แรมและตำบลแม่สา อำเภอแม่ริม ตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ และตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลบ้านปาง ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 25 (พ.ศ. 2507) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ออกจากการเป็นป่าสงวนแห่งชาติบางส่วน ภายในแนวเขตที่เพิกถอนตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2516

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2512 ให้กรมทางหลวงขยายทางหลวงจังหวัด สายเชียงใหม่ - ห้วยแก้ว - ดอยสุเทพ - พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศ ซึ่งอยู่ในเขตป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลตอนแก้ว ตำบลแม่แรมและตำบลแม่สา อำเภอแม่ริม ตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ และตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลบ้านปาง ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นป่าสงวนแห่งชาติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 25 (พ.ศ. 2507) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 สมควรเพิกถอนป่าดังกล่าวออกจากการเป็นป่าสงวนแห่งชาติบางส่วน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

ภาคผนวกที่ 11 กฎหมายเพิกถอนที่ดินป่าดอยสุเทพออกจากการเป็นป่าสงวนแห่งชาติ (พ.ศ. 2518)

(สำเนา)

ฉบับพิเศษ

เล่ม 92 ตอนที่ 160 ราชกิจจานุเบกษา 15 สิงหาคม 2518

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 755 (พ.ศ. 2518)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ

พ.ศ. 2507

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิกถอนป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลแม่แรม ตำบลแม่สลา ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลบ้านปาง ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง และตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 25 (พ.ศ. 2507) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ออกจากการเป็นป่าสงวนแห่งชาติ บางส่วน ภายในแนวเขตที่เพิกถอนตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2518

ทวีศ กลิ่นประทุม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประสงค์จะใช้ที่ดินเพื่อก่อสร้างบ้านพักข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยในพื้นที่บางส่วนของป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลแม่แรม ตำบลแม่สลา ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลบ้านปาง ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง และตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 25 (พ.ศ. 2507) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 สมควรเพิกถอนป่าดังกล่าวออกจากการเป็นป่าสงวนแห่งชาติบางส่วน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

ภาคผนวกที่ 12 กฎหมายกำหนดการควบคุมการใช้ที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ
(สำเนา)

ตอนที่ 80 เล่มที่ 78 ราชกิจจานุเบกษา 22 กันยายน 2504

พระราชบัญญัติ

อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2504

เป็นปีที่ 16 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ

สภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้ว ในพระราช

บัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

(1) "ที่ดิน" หมายความว่า พื้นที่ดินทั่วไป และให้หมายความรวมถึงภูเขา ห้วย

หนอง คลอง บึง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะและที่ชายทะเลด้วย

(2) "อุทยานแห่งชาติ" หมายความว่า ที่ดินที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตาม

พระราชบัญญัตินี้

(3) "ไม้" หมายความว่า ความรวมถึงพันธุ์ไม้ทุกชนิดทั้งที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถาตลอดจน

ส่วนต่าง ๆ ของไม้

(4) "สัตว์" หมายความว่า ความรวมถึงสัตว์ทุกชนิด ตลอดจนส่วนต่าง ๆ ของสัตว์ สิ่งที่เกิด

จากสัตว์ และสิ่งที่สัตว์ทำขึ้น

(5) "พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(6) "อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

(7) "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 6 เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดที่มีสภาพธรรมชาติเป็นที่น่าสนใจ ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมเพื่อสงวนไว้ให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษา และรื่นรมย์ของประชาชน ก็ให้มีอำนาจกระทำได้โดยประกาศพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตแห่งบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่า "อุทยานแห่งชาติ" ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาตินั้น ต้องเป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง

มาตรา 7 การขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่มีใช้เป็นการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติทั้งหมด ให้มีแผนที่แสดงเขตที่เปลี่ยนแปลงไปแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา 8 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้าย หรือเครื่องหมายอื่นแสดงเขตอุทยานแห่งชาติไว้ตามสมควร เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ

หมวด 2

คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 9 ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรเป็นประธาน อธิบดีกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมมหาดไทย ผู้แทนกรมที่ดิน และกรรมการอื่นไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

มาตรา 10 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 11 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 10 กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ

หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้ กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อนอยู่ในตำแหน่งตามวาระเท่าที่ผู้ที่ตนแทน

มาตรา 12 การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเอาเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 13 การประชุมทุกคราว ต้องมีกรรมการประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา 14 คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา 15 คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีในเรื่องต่อไปนี้

- (1) การกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ และการขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ
- (2) การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ
- (3) เรื่องที่รัฐมนตรีปรึกษา

หมวด 3

การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 16 ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใด

- (1) ยึดถือหรือครอบครองที่ดิน รวมตลอดถึงก่อสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า
- (2) เก็บหา นำออกไป ทำด้วย ประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งไม้ ยางไม้ น้ำมันยาง น้ำมันสน แร่หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น
- (3) นำสัตว์ออกไป หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายแก่สัตว์
- (4) ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายหรือทำให้เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวด

หรือทราย

- (5) เปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมท้นหรือเหือดแห้ง
- (6) ปิดหรือทำให้กีดขวางแก่ทางน้ำหรือทางบก
- (7) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ

ซึ่งกล้วยไม้ น้ำผึ้ง ครั่ง ถ่านไม้ เปลือกไม้ หรือมูลค้างคาว

- (8) เก็บ หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายแก่ดอกไม้ ใบไม้ หรือผลไม้
- (9) นำยานพาหนะเข้าออกหรือขับชี่ยานพาหนะในทางที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น เว้นแต่

จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

- (10) นำอากาศยานขึ้นลงในที่ที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

- (11) นำหรือปล่อยปศุสัตว์เข้าไป

- (12) นำสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์พาหนะเข้าไป เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

- (13) เข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

งานเจ้าหน้าที่

- (14) ปิดประกาศ โฆษณา หรือขีดเขียนในที่ต่าง ๆ

- (15) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์ หรืออาวุธใด ๆ เข้าไป เว้นแต่จะได้รับ

อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตนั้นกำหนดไว้

(16) ยิงปืน ทำให้เกิดระเบิดซึ่งวัตถุระเบิด หรือจุดดอกไม้เพลิง

(17) ล่องเลียงอื้อฉาวหรือกระทำการอันอื่นเป็นการรบกวน หรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่คนหรือสัตว์

(18) ทั้งขยะมูลฝอยหรือสิ่งต่าง ๆ ในที่ซึ่งได้จัดไว้เพื่อการนั้น

(19) ทั้งสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิงซึ่งอาจทำให้เกิดเพลิง

มาตรา 17 ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำให้หลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ เคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย หรือไว้ประโยชน์

มาตรา 18 บุคคลซึ่งเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามคำสั่ง ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา 19 บทบัญญัติในมาตรา 16 และมาตรา 17 มิให้ใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการไปเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ หรือการศึกษา หรือวิจัยทางวิชาการ หรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการทัศนศึกษาหรือพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่ออำนวยความสะดวก หรือให้ความรู้แก่ประชาชน ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา 20 การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 21 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 16 ออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ หรืองดเว้นการกระทำใด ๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 22 ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เป็นเหตุให้มีสิ่งปลูกสร้างขึ้นใหม่หรือมีสิ่งอื่นใดในอุทยานแห่งชาติผิดไปจากสภาพเดิม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดทำลายหรือรื้อถอนสิ่งนั้น ๆ ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติหรือทำให้สิ่งนั้น ๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม หรือถ้าไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด หรือเพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่อุทยานแห่งชาติ พนักงานเจ้าหน้าที่จะกระทำการดังกล่าวแล้วอย่างใดอย่างหนึ่งเสียเองก็ได้ตามสมควรแก่กรณี และผู้กระทำความผิดมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการเสียเองนั้น

หมวด 4

เบ็ดเตล็ด

มาตรา 23 ถ้าเห็นเป็นการสมควรให้ประชาชนชำระเงินเนื่องในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้บริการ หรือให้ความสะดวกต่าง ๆ ในอุทยานแห่งชาติ หรือให้บุคคลใด เสียค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนสำหรับการที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการหรือพักอาศัยอยู่ ในอุทยานแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการ ค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนดังกล่าวได้ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

เงินที่เก็บได้ตามวรรคก่อน เงินที่มีผู้บริจาคเพื่อบำรุงอุทยานแห่งชาติ เงินค่าปรับที่พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบตามมาตรา 28 และเงินรายได้อื่น ๆ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรใด ๆ และเก็บรักษาไว้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 24 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 (1)(2)(3)(4) หรือ (5) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 25 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 (6)(7)(9)(10)(11) มาตรา 17 หรือมาตรา 18 ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 26 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 (2)(3)(4) หรือ 7 ถ้าปรากฏว่าสัตว์หรือทรัพย์สินที่เก็บหาหรือนำออกมีราคาเพียงเล็กน้อย หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นมีเพียงเล็กน้อย ต้องระวาง โทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 27 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 (8)(12)(13)(14)(15)(16)(17)(18) หรือ (19) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 28 บรรดาความผิดตามมาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 27 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา 29 บรรดาอาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้ และยานพาหนะใด ๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ ในการกระทำความผิดตามมาตรา 16(1) ฐานแผ้วถางหรือเผาป่า หรือตามมาตรา 16(2) ฐาน ทำให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพซึ่งไม้ หรือตามมาตรา 16(3) ฐานทำให้เป็นอันตรายต่อ สัตว์ หรือตามมาตรา 16(4) ฐานทำให้เป็นอันตราย หรือเสื่อมสภาพแก่ ดิน หิน กรวด หรือ ทราย ให้รับเสียทั้งสิ้น โดยไม่ต้องคำนึงว่าเป็นของผู้กระทำความผิดและมีผู้ถูกลงโทษตามคำ พิพากษาของศาลหรือไม่

มาตรา 30 โบนัสบุตร อาชญาบัตร และประทานบัตร ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หรือ สัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ซึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา 6 ใช้บังคับ ให้คงใช้ต่อไป เพียงเท่ากำหนดอายุของใบอนุญาต อาชญา บัตร ประทานบัตร หรือสัมปทานนั้น ๆ แต่ทั้งนี้ผู้รับใบอนุญาตอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือสัม- ปทานดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 16 (13) ก่อน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ 1. เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อคุ้มครองรักษาทรัพยากร ธรรมชาติที่มีอยู่ เช่น พันธุ์ไม้และของป่า สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่าและภูเขาให้คงอยู่ใน สภาพธรรมชาติเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่ออำนวยความสะดวกทั้งทางตรงและ ทางอ้อมแก่รัฐและประชาชนสืบไป

ที่มา : ท้าย พรบ. อุทยานแห่งชาติ 2504

หมายเหตุ 2. เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 30 แห่งพระ- ราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ได้กำหนดให้สัมปทานอาชญาบัตร ประทานบัตร และ ใบอนุญาตที่ทางราชการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ตามกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งออกให้แก่บุคคลใด

ไว้แล้วก่อนที่จะมีการกำหนดเป็นเขตอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ที่อนุญาตดังกล่าว ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปตราบเท่าอายุของสัมปทาน อาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้น ๆ แต่เนื่องจากได้มีการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2532 และได้มีบทบัญญัติกำหนดให้สิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ต้องสิ้นสุดลงหากพื้นที่สัมปทานเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ สมควรแก้ไขมาตรา 30 ดังกล่าวให้สอดคล้องกับการแก้ไขพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยสาธารณะ และเพื่อป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

ที่มา : ท้าย พรก. แก้ พรบ.1 ตอนที่ 8 เล่มที่ 106 ราชกิจจานุเบกษา
14 มกราคม 2532.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวกที่ 13 พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

(สำเนา)

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. 2504

โดยที่เป็นการสมควรแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติเสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ 26 เมษายน 2521

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

ข้อ 2 แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 คือ

- 1) อธิบดีกรมป่าไม้
- 2) รองอธิบดีกรมป่าไม้ ผู้เชี่ยวชาญทางพฤกษศาสตร์ กรมป่าไม้
- 3) ผู้ตรวจการป่าไม้ กรมป่าไม้
- 4) ผู้อำนวยการกองอุทยานแห่งชาติ ผู้อำนวยการกองจัดการป่าไม้ ผู้อำนวยการกอง

บำรุง ผู้อำนวยการกองคุ้มครอง ผู้อำนวยการกองวิจัยผลิตผลป่าไม้ ผู้อำนวยการกองอนุรักษ์สัตว์ป่า

ผู้อำนวยการกองจัดการที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ ผู้อำนวยการกองอนุรักษ์ต้นน้ำ

5) ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด

6) นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

7) ป่าไม้เขต ผู้ช่วยป่าไม้เขต

8) ป่าไม้จังหวัด ผู้ช่วยป่าไม้จังหวัด

9) ป่าไม้อำเภอ

10) นักวิชาการป่าไม้ เจ้าพนักงานป่าไม้ เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ เจ้าหน้าที่ป่าไม้

นิติกร กรมป่าไม้

11) นักวิทยาศาสตร์ เจ้าพนักงานธุรการ ในสังกัดกองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้

12) พนักงานพิทักษ์ป่า พนักงานบำรุงป่า พนักงานรักษาป่า นายช่างโยธา ช่างโยธา

ในสังกัดกองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ ซึ่งถือหน้าที่แต่งตั้ง หรือบัตรประจำตัวจากอธิบดีกรมป่าไม้ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2525

ชวน หลีกภัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวกที่ 14 กฎหมายควบคุมการใช้ที่ดินให้บริเวณป่าดอยสุเทพเป็นอุทยานแห่งชาติ

(สำเนา)

เล่ม 98 ตอนที่ 57

ราชกิจจานุเบกษา

14 เมษายน 2524

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลแม่แรม ตำบลแม่สลา
ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลบ้านปาง ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง และตำบลช้างเผือก
ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. 2524

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2524

เป็นปีที่ 36 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลแม่แรม

ตำบลแม่สลา ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลบ้านปาง ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง

และตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ
มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดิน ป่าดอย
สุเทพ ในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลแม่แรม ตำบลแม่สลา ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลบ้าน
ปาง ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง และตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอ
เมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2524"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้บริเวณที่ดินป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลแม่แรม ตำบลแม่สา ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลบ้านโป่ง ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง และตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลแม่แรม ตำบลแม่สา ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลบ้านโป่ง ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง และตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ประมาณ 100,662.50 ไร่ ประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและมีค่า เช่น ป่าไม้ ของป่า สัตว์ป่า นานาชนิด กับมีธรรมชาติที่สวยงามยิ่งหลายแห่ง เช่น น้ำตก ห้วยแก้ว เป็นต้น สมควรกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2504 เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพธรรมชาตินั้นให้คงอยู่เช่นเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไปเพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและเพื่ออำนวยความสะดวกอื่นแก่รัฐและประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

ภาคผนวกที่ 15 กฎหมายควบคุมการใช้ที่ดินให้ขยายเขตอุทยานแห่งชาติป่าดอยสุเทพ

(สำเนา)

เล่ม 99 ตอนที่ 137

ราชกิจจานุเบกษา

26 กันยายน 2525

พระราชกฤษฎีกา

ขยายเขตอุทยานแห่งชาติป่าดอยสุเทพ

ในท้องที่ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง และตำบลแม่แรม

ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ. 2525

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2525

เป็นปีที่ 37 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรขยายเขตอุทยานแห่งชาติป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลสบเปิง

อำเภอแม่แตง และตำบลแม่แรม ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ

มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา

พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาขยายเขตอุทยานแห่งชาติป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง และตำบลแม่แรม ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2525"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ขยายเขตอุทยานแห่งชาติป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง และตำบลแม่แรม ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ตามที่กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา กำหนดบริเวณที่ดินป่าดอยสุเทพในท้องที่ตำบลโป่งแยง ตำบลแม่แรม ตำบลแม่สา ตำบลดอนแก้ว อำเภอแม่ริม ตำบลบ้านปาง ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง ตำบลช้างเผือก ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2524 โดยให้มีแนวเขตที่ขยายตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ฉันทวลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากทางราชการประสงค์จะปรับปรุงอุทยานแห่งชาติป่าดอยสุเทพ โดยขยายเขตให้ครอบคลุมบริเวณน้ำตกแม่สา น้ำตกตาดหมอก-วังฮ้าง น้ำตกตาดหมอกใหม่ และพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารโดยรอบของน้ำตกทั้งสามแห่ง เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพธรรมชาติให้คงอยู่เช่นเดิมมิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไปเพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและเพื่ออำนวยความสะดวกแก่รัฐบาลและประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวกที่ 16 ตัวอย่างหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติพิเศษ
ดอยสุเทพ และเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

(สำเนา)

หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัย ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

เล่มที่ 40

ที่ทำการ กรมป่าไม้

ฉบับที่ 56

วันที่ 4 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2519

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507
อธิบดีกรมป่าไม้ โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อ
วันที่ 12 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2519

อนุญาตให้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อายุ - ปี สัญชาติ ไทย ภูมิลำเนาอยู่ที่บ้าน
- เลขที่ - หมู่ที่ - ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เข้าทำประโยชน์หรืออยู่
อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าพิเศษ ป่าดอยสุเทพ ในท้องที่ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัด
เชียงใหม่ เพื่อประโยชน์ ในการสร้างอาคารหอสมุดฯ เป็นการชั่วคราวภายในเนื้อที่ - ไร่
3 งาน 75 ตารางวา จนถึงวันที่ - เดือน จนกว่าจะหมดความจำเป็น พ.ศ. - ตามแผนที่
สังเขปท้ายหนังสืออนุญาตนี้ โดยมีอาณาเขตดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	วัดได้ 30 เมตร	จด -
ทิศตะวันออก	วัดได้ 50 เมตร	จด แผนที่แนบท้ายหนังสืออนุญาตฯ
ทิศใต้	วัดได้ 30 เมตร	จด -
ทิศตะวันตก	วัดได้ 50 เมตร	จด -

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. ต้องไม่ทำการหรือยินยอมเกี่ยวกับให้ตัวแทน คนงาน หรือลูกจ้างกระทำการอย่าง

หนึ่งอย่างใดให้เป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าไม้ หรือของป่า นอกเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต

2. ต้องปฏิบัติตามกฎหมายป่าไม้ทุกฉบับ ตลอดจนกฎกระทรวงและระเบียบการต่าง ๆ

ออกตามความในกฎหมายดังกล่าว ทั้งที่ใช้อยู่ในขณะนั้นและที่จะประกาศใช้บังคับ ต่อไป

3. ต้องจัดทำป้ายถาวรที่มีขนาดโตพอที่จะเห็น ได้ชัดเจนติดไว้โดยรอบบริเวณที่ได้รับ

อนุญาตให้มีระยะห่างพอสมควร โดยระบุข้อความไว้ที่ป้ายว่า "มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับ อนุญาตจากกรมป่าไม้ให้ ใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติแล้ว"

4. ต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้เข้าไปตรวจสอบการปฏิบัติตามเงื่อนไขการอนุญาต

ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตได้ทุกโอกาส

5. ต้องใช้พื้นที่บริเวณที่ได้รับอนุญาตเพื่อสร้างหอดูดาวเท่านั้นจะนำไปใช้ในกิจการอื่น

มิได้

6. หากผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้น กรมป่าไม้โดยอนุมนตรี

ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะสั่งพักหรือเพิกถอนอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรเสียก็ได้ และ หากมีความเสียหายเกิดขึ้นผู้รับอนุญาตจะฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายใด ๆ จากกรมป่าไม้ไม่ได้

ลายมือชื่อ _____ ผู้อนุญาต

(นายประดิษฐ์ วานาพิทักษ์)

ตำแหน่ง อธิบดีกรมป่าไม้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

1. ชื่อหน่วยงาน วิทยาลัย/เอกชน _____ หอดูดาวมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
สังกัด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. ได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่ดำเนินการ ประเภท _____
เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2519 ถึงวันที่ _____ จนกว่าจะหมดความจำเป็น
ระยะเวลา _____ ปี ตามระเบียบ _____ ผู้อนุมัติ อธิบดีกรมป่าไม้
ตามเอกสาร ลำเนาหนังสือกรมป่าไม้รวม 3 ฉบับ
3. ได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่บริเวณ อุทยานแห่งชาติ ดอยสุเทพ-ปุย
จำนวนเนื้อที่ 3 งาน 75 ตารางวา
(ให้หมายจุดที่ตั้งและขอบเขตลงในแผนที่ มาตราส่วน 1:50,000 ด้วย)
4. ได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่เพื่อวัตถุประสงค์
4.1 ใช้เพื่องานเรียน-สอน และการวิจัยทางดาราศาสตร์
4.2 _____
4.3 _____
5. โดยมีเงื่อนไขการอนุญาตให้ใช้พื้นที่ดังนี้
5.1 ตามรายการในใบอนุญาตที่แนบมารวม 6 ข้อ
5.2 _____
5.3 _____
6. ทรัพย์สินและสิ่งก่อสร้างในพื้นที่
6.1 อาคารหอดูดาว พร้อมกล้องดูดาว
6.2 อาคารบ้านพัก
6.3 _____
7. จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ในพื้นที่ 6 คน
ตำแหน่ง/ชื่อ ผู้รับผิดชอบส่งสด _____

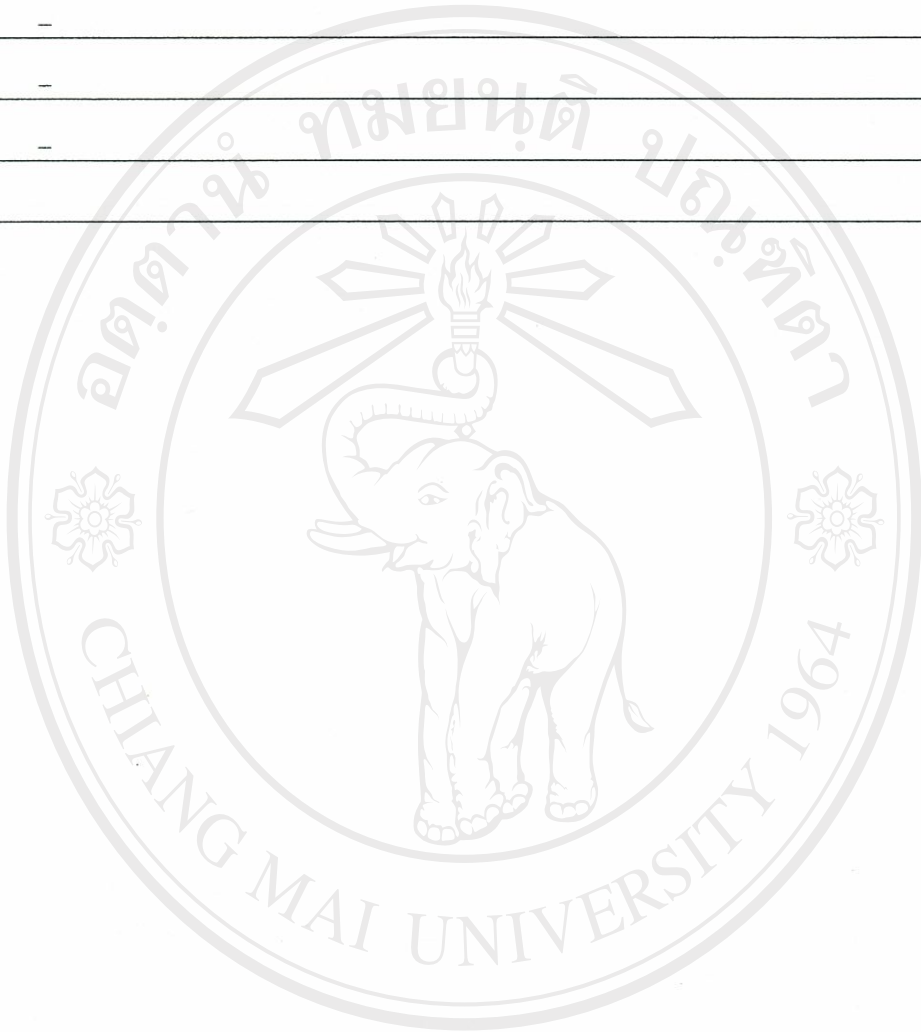
8. การประสานงานกับอุทยานแห่งชาติ ในการดูแลป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดในเขตอุทยานแห่งชาติที่ผ่านมาโดย

8.1 _____ - _____

8.2 _____ - _____

8.3 _____ - _____

9. อื่น ๆ _____

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวกที่ 17 หน่วยงานที่เข้าไปยึดถือและครอบครองที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

ชื่อหน่วยงาน	ต้นสังกัด	พื้นที่ (ไร่/งาน/ตร.วา)	หมายเหตุ
1. ฝ่ายก่อสร้าง โครงการชล- ประทานขนาดเล็ก	สำนักงานชลประทาน ที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่	8/0/50	ขออนุญาตสร้าง ฝายคอนกรีตหิน ก่อ 32 แห่งตาม โครงการฝายกัก น้ำกึ่งบังคับกรม- ป่าไม้เมื่อปี พ.ศ. 2531
2. โครงการชลประทานเชียงใหม่	สำนักงานชลประทาน ที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่	ไม่มีข้อมูล	สร้างฝาย อ่างและ บ่อพักน้ำ 8 แห่ง เริ่มก่อสร้างแห่ง แรกปี พ.ศ. 2523 จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ.
3. ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่า เชิงดอยสุเทพ	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ	1,000/0/00	จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2518
4. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าดอยสุเทพ	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ กรมป่าไม้	10,937/0/00	จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2519 โดยมีพื้นที่ บางส่วนซ้อนทับศูนย์ ศึกษาธรรมชาติและ สัตว์ป่าเชิงดอย สุเทพ

ชื่อหน่วยงาน	ต้นสังกัด	พื้นที่ (ไร่/งาน/ตร.วา)	หมายเหตุ
5.หน่วยจัดการลุ่มน้ำห้วยตีหมี่-พันสี	ส่วนอนุรักษ์ต้นน้ำ สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้	1,380/0/00	จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2516 ปัจจุบันอยู่ ในโครงการจัดการ ต้นน้ำแม่สา-แม่ลาน แม่สาและมีหน่วย งานย่อยกระจายอยู่ ในพื้นที่มากมาย เช่น หน่วยวิศวกรรม ลุ่มน้ำ หน่วยเพาะชำ กล้าไม้ผล (ห้วยพัน สี) หน่วยเพาะชำ กล้าไม้ (แม่เมะ) เป็นต้น
6.หน่วยจัดการลุ่มน้ำแม่ลวด	ส่วนอนุรักษ์ต้นน้ำ สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้	3,750/0/00	จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2518 ปัจจุบันอยู่ ในโครงการจัดการ ต้นน้ำแม่สา-แม่ลาน -แม่สา
7.หน่วยจัดการลุ่มน้ำแม่โน	ส่วนอนุรักษ์ต้นน้ำ สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้	24,360/0/00	จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2517 ปัจจุบันอยู่ ในโครงการจัดการ ต้นน้ำแม่สา-แม่ลาน -แม่สา

ชื่อหน่วยงาน	ต้นสังกัด	พื้นที่ (ไร่/งาน/ตร.วา)	หมายเหตุ
8.สถานีวิจัยลุ่มน้ำห้วยคอกม้า	คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตร- ศาสตร์	628/0/00	แบ่งเนื้อที่ออกเป็น 2 แห่ง ได้แก่ 1) ผาดำ 3 ไร่ และ 2) ห้วยคอกม้า 625 ไร่
9.สถานีวิจัยดอยปุย	สำนักงานจัดตั้งสถา- บันคันทวีและพัฒนา ระบบเกษตรในเขต วิกฤต มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	192/3/22.2	แบ่งเนื้อที่ออกเป็น 4 แห่ง ได้แก่ 1) สวนบวกห้า มี พื้นที่ 39 ไร่ภายใน พื้นที่ยังมีศูนย์วิจัย และผลิตเชื้อเห็ด ของโครงการ หลวงตั้งอยู่ด้วย 2) สวนสองแสน มี พื้นที่ 74 ไร่ 1 งาน 97.5 ตร.วา และมี พื้นที่ป่าอีก 45 ไร่ 5 ตร.วา 3) สวน ลั่นทม มีพื้นที่ 9 ไร่ 1 งาน 19.7 ตร.วา และ 4) สวนบุญรอด มี พื้นที่ 25 ไร่

ชื่อหน่วยงาน	ต้นสังกัด	พื้นที่ (ไร่/งาน/ตร.วา)	หมายเหตุ
10. กองรักษาการณ สภ.ต.ภูฝัังค์	สถานีตำรวจภูธร ตำบลภูฝัังค์	0/1/80	-
11. หอดูดาว	ภาควิชาฟิสิกส์ คณะ วิทยาศาสตร์ มหา- วิทยาลัยเชียงใหม่	4/0/00	-
12. สถานีวิจัยและศูนย์ฝึกอบรมการ เกษตรแม่เหียะ	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	1,293/0/00	-
13. ค่ายลูกเสือสุเทพ	สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่	36/2/35	-
14. สำนักงานเกษตรภาคเหนือ	สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	3,094/0/00	แบ่งเนื้อที่ออกเป็น 2 แห่ง ได้แก่ 1) ไร่นาสำธิต แม่เหียะ มีพื้นที่ 2,519 ไร่ ภายใน พื้นที่มีหน่วยงานย่อย อีกมาก เช่น ศูนย์ อนุรักษ์และขยาย พันธุ์ผึ้งที่ 1 เชียงใหม่ สถานี ทดลองหม่อนไหม โครงการสวน พฤกษศาสตร์วรรณ คดีภาคเหนือ เป็นต้น

ชื่อหน่วยงาน	ต้นสังกัด	พื้นที่ (ไร่/งาน/ตร.วา)	หมายเหตุ
15. กองร้อยถวายความปลอดภัย ตำรวจตระเวนชายแดน 93	กองกำกับการตำรวจ ตระเวนชายแดนที่ 33	15/0/05	2) สำนักงาน เกษตรภาคเหนือ มี พื้นที่ 575 ไร่ ภาย ในพื้นที่ยังมีสำนัก งานโครงการหลวง ตั้งอยู่อีกด้วย
16. โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ 1	สำนักงานการประถม ศึกษาจังหวัดเชียงใหม่	5/3/90	-
17. โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ 7	สำนักงานการประถม ศึกษาจังหวัดเชียงใหม่	2/2/10	-
18. สถานีเครื่องส่ง โทรทัศน์ อ.ส.ม.ท. (ช่อง 3 และ 9)	องค์การสื่อสารมวลชน แห่งประเทศไทย	1/0/00	-
19. สถานีวัดความสิ้นสะเทือน	กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ	21/0/00	-
20. โรงเรียนศรีเนห์รู	สำนักงานการประถม ศึกษาจังหวัดเชียงใหม่	8/0/00	-

ชื่อหน่วยงาน	ต้นสังกัด	พื้นที่ (ไร่/งาน/ตร.วา)	หมายเหตุ
21. สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7	บริษัทกรุงเทพโทร-	18/0/00	-
22. สถานีเครื่องส่งโทรทัศน์ช่อง 11	ทัศน์และวิทยุจำกัดใน นามสถานีโทรทัศน์สี กองทัพบกช่อง 7	4/0/00	-
23. สถานีตรวจแผ่นดินไหว	กรมประชาสัมพันธ์	4/0/00	-
24. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงบ้านแม่สาใหม่	ศูนย์อูตุนิยมวิทยาภาคเหนือ	4/0/00	-
25. ศูนย์ควบคุมไฟฟ้าภาคเหนือ	ฝ่ายพัฒนาเกษตรที่สูง สำนักงานวิจัยและส่งเสริม วิสาหกิจเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ใน นามโครงการหลวง	100/0/00	-
26. โครงการควบคุมไฟฟ้าฝายค้ำ	ส่วนป้องกันไฟฟ้าและ ภัยธรรมชาติ กรมป่า ไม้	30/0/00	มีโครงการควบคุม ไฟฟ้าฝายค้ำตั้งอยู่ ในพื้นที่
27. โรงเรียนสังวาลย์วิทยา	สำนักช่วยเหลือผู้ประ สบภัยธรรมชาติ กรม ป่าไม้	30/0/00	เป็นเนื้อที่เดียวกัน กับศูนย์ควบคุมไฟฟ้า ภาคเหนือ
28. โรงเรียนสังวาลย์วิทยา	สำนักงานการประม ศศึกษาจังหวัดเชียง- ใหม่	8/3/00	-

ชื่อหน่วยงาน	ต้นสังกัด	พื้นที่ (ไร่/งาน/ตร.วา)	หมายเหตุ
28.สถานีวิจัยและศูนย์ฝึกอบรมการเกษตรที่สูงขุนช่างเคี่ยน	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	512/0/00	แบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 แห่ง ได้แก่ 1) ใช้ท เอ (Site A) มีพื้นที่ 262 ไร่ และ 2) ใช้ท บี (Site B) มีพื้นที่ 250 ไร่
29.หน่วยพัฒนาและส่งเสริมการขยายพันธุ์ข้าว	ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมการขยายพันธุ์ข้าว จังหวัดเชียงใหม่	9/0/00	-
30.สวนหิน โคนา	กองวิจัยและพัฒนา สมุนไพร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	8/0/00	-
31.สวนพฤกษศาสตร์ภาคเหนือ (แม่สา)	องค์การสวนพฤกษศาสตร์ สำนักนายกรัชมณฑล	ประมาณ 4,000 ไร่	เดิมเป็นของกรมป่าไม้ แต่ได้โอนไปสังกัดองค์การสวนพฤกษศาสตร์ ปี พ.ศ. 2535
32.วัดพระธาตุตอดยคำ	กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ	7/3/20	สร้างเสร็จเมื่อปี พ.ศ. 1230 (กองพุทธศาสนสถาน, 2533)

ชื่อหน่วยงาน	ต้นสังกัด	พื้นที่ (ไร่/งาน/ตร.วา)	หมายเหตุ
33. วัดดอยแก้ว	กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ	ประมาณ 20 ไร่	สร้างเสร็จมาแล้ว ประมาณ 400 ปี
34. วัดดอยเปา	กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ	40/2/34	สร้างเสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2281 ที่ดิน มี ส.ค. 1 (กองพุทธ- ศาสนสถาน, 2533)
35. บ้านปลอดภัย	กองบัญชาการ ทหารสูงสุด	~10/0/00	เป็นบ้านพัก
36. บ้านวาริทิน	กรมโยธาธิการ จังหวัดเชียงใหม่	0/1/00	เป็นบ้านพัก
37. การประปาจังหวัดเชียงใหม่	การประปา จังหวัดเชียงใหม่	0/3/00	ได้รับอนุญาตจาก กรมป่าไม้ให้สร้าง อ่างเพิ่มแรงดันน้ำ เมื่อปี พ.ศ. 2536
38. หน่วยปรับปรุงต้นน้ำแม่ฮ่าว	ส่วนอนุรักษ์ต้นน้ำ สำนักอนุรักษ์- ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้	2/0/00	เป็นพื้นที่เฉพาะ บริเวณสำนักงาน
39. อ่างเก็บน้ำโป่งน้อย	จังหวัดเชียงใหม่	25/0/00	มีเฉพาะอ่างเก็บน้ำ
	รวม	~50,537/2/46.2* (~80.86 ตร.กม.)	

หมายเหตุ : *ไม่นับรวมพื้นที่ของศูนย์ศึกษาธรรมชาติ และสัตว์ป่าเชิงดอยสุเทพและโครงการ
ควบคุมไฟฟ้าภูฝิงค์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายศุภมิตร เอกวรรณัง
วัน เดือน ปี เกิด	15 มิถุนายน 2509
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรประถมศึกษา จากโรงเรียนครูณา จังหวัดราชบุรี เมื่อปีการศึกษา 2520 สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้นและปลาย จากโรงเรียนชลราษฎรอำรุง จังหวัดชลบุรี เมื่อปีการศึกษา 2523 และ 2526 ตามลำดับ สำเร็จการศึกษาปริญญานิติศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร เมื่อปีการศึกษา 2531
ประวัติการทำงาน	ประจำกองบรรณาธิการนิตยสารไมโครส ระหว่างเดือนกันยายน 2532 ถึง ธันวาคม 2532

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved